

myndigelse til at sælge til Communen, give den Bemyndigelse til en saadan Afhændelse, hvorved det maatte forudsættes, at Grundene bleve anvendte netop paa den hensigtsmæssigste og ønskeligste Maade, deraf følger ikke, at man skulde give Regjeringen carte blanche til at overlade dette Terrain til Enhversomhelst, være sig en privat Mand eller et Selskab, paa hvilke Betingelser en hvilken som helst Regjering maatte finde for godt at gaae ind paa.

Krigsministeren: Da det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer) udtalte sin Forundring over, at jeg havde modsat mig Endringsforslaget Nr. 1 til § 1, saa troer jeg at burde forklare mine Ytringer noget nærmere, idet jeg for det Første skal gjenkalde i Erindring, at jeg har lagt Vægt paa, at det, der var det vigtigste Foreliggende, kom til at staae i Spidsen for Loven, nemlig Afløsningen. Naar nu det ærede Medlem og de andre ærede Medlemmer, der have sluttet sig til ham, foreslaaer at begynde Loven med en Udtalelse om, hvorledes der skal forholdes, naar Fæstningsværkerne nedlægges — og ikke blot det, men istedetfor at Loven, som den nu er, giver Regjeringen Bemyndigelse til at nedlægge Fæstningsværkerne, foreslaaes det nu af det ærede Medlem at nedlægge Fæstningsværkerne som saadanne — vil det let indsees, at derved bliver hele Lovens Construction paany forandret, og der lægges Eftertryk paa det, der ikke fortjener det, hvorimod det, der er det Vigtigste, nemlig Afløsningen, træder i Baggrunden. Det ærede Medlem sagde, at han vilde foretrække den aabne Udtalelse, der fandtes i Regjeringens oprindelige Forslag og som gif ud paa en lignende Redaction som den, han har foreslaaet, at Kjøbenhavns Fæstningsværker paa Sjælland nedlægges som saadanne osv., men at Indskrænkningerne vedblive; men det forekommer mig, at Udtalelsen er fuldkommen aaben og klar, den staaer kun paa et andet Sted, nemlig i § 8; men da hele Forholdet maaskee ikke kommer til Udførelse, da der maaskee ikke bliver noget Salg af Fæstningsværkerne, er der ikke Grund til at sætte det forrest, der afhænger af Eventualiteter, og slyde det ud, der foreligger umiddelbart. Det forekommer mig,

at Udtalelsen er meget bestemt i § 8, og jeg kan kun sige, hvad jeg udtalte i det andet Thing, at dersom denne bestemte Udtalelse ikke fandtes i Loven, kunde jeg ikke modtage den. Det er denne bestemte Udtalelse om, at Indskrænkningerne vedblive, naaget Fæstningsværkerne nedlægges, der maatte findes i Loven, for at jeg kunde forelægge den til Hans Majestæts Sanction; om den staaer i § 1 eller i § 8, fortjener vissefelig ikke at tillægges saa megen Betydning, da det jo kun er Pladsen, paa hvilken den er kommen til at staae, der er forskjellig.

Krieger: Det er kun en lille Bemærkning, som jeg vil gjøre. Hvad jeg vil udtale mig imod, laa maaskee dog ikke med Nødvendighed i, hvad det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) httrede. Han udtalte nemlig, at dette Lovforslags Anvendelse i alt Fald vilde medføre Pengendgifter, og at det vilde være nødvendigt, at Regjeringen begjærede et Beløb dertil paa næste Rigsdag. Jeg skal ikke iøvrigt indlade mig paa, om en saadan Begjæring vil være nødvendig eller ikke, men jeg forudsætter det i alt Fald som givet, at man, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget og stadfæstet, ikke vil opsætte at tage fat paa Planens endelige Udarbejdelse, indtil der har kunnet vedtages en Tillægsbevilling. Jeg troer, at det Pengebeløb, som der kan være Spørgsmaal om, hvis der overhovedet behøves noget, i alt Fald vil være overmaade ringe. Det maa erindres, at der allerede er store Forarbejder tilstede, og at Regjeringen har forskjellige tekniske Kræfter til sin Raadighed, som den ikke behøver at betale særligt, fordi de faae et saadant Over af udføre, som det, der vil følge af nærværende Lovforslag. Der er fremfor Alt Spørgsmaal om at benytte det betydelige Materiale, der er tilstede, paa samme Tid som der indledes Forhandlingerne med Communalbestyrelsen, og jeg er overbevist om, at Regjeringen ikke vil lade Arbejdet hvile, indtil en Tillægsbevilling kan komme frem, hvis der behøves nogen saadan Bevilling. — Iøvrigt kan jeg ikke nægte, at det løb mig lidt kolbt ned ad Ryggen, da den høitæredede Minister talte om en 4de Behandling; thi jeg tilstaaer, at det allerede synes